

Sygn. akt II K 324/16

PR Ds. 645.2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016r.

sprawy **J. K. (K.)**,

s. T. i H. z. (...)

ur. dnia (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 23 maja 2016r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki (...) o nr. rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego J. K. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny po 25 zł (dwadzieścia pięć 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 23 maja 2016r. godz. 13.30 do dnia 24 maja 2016r. godz. 11.45 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 (siedmiu) lat,

IV. na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami mechanicznymi – do właściwego według miejsca zamieszkania wydziału komunikacji,

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VI. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 złotych oraz wymierza mu opłatę w wysokości 500 złotych.

UZASADNIENIE

J. K. mieszka w G.. W dniu 23 maja 2016 r. jechał z N. do Szwecji. W tym celu udał się samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) na przeprawę promową w Ś. na ul. (...). J. K. podczas oczekiwania na wjazd na prom spożywał alkohol w postaci wódki. Na placu manewrowym w rejonie Terminala Promowego Ś. podczas wykonywania manewru cofania uszkodził hydrant. Około godziny 13:05 na polecenie dyżurnego funkcjonariusze I. K. wraz ze st. post. M. C. udali się na miejsce zdarzenia, gdzie kierującego wyżej wymienionym pojazdem J. K. poddali badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia A. I. z wynikiem 1,07 mg/l (godz. 13:24), następane badanie wykonano w Komendzie Miejskiej Policji w Ś. urządzeniem A. A 2.0 z wynikiem 1,03 mg/l (godz. 14:38). J. K. został osadzony w (...) Ś..

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2 akt,
- protokół zatrzymania osoby k. 3 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego J. K. k. 8-10 akt,
- zeznania świadka I. K. k. 4, 46-47 akt.

W toku postępowania zarzucono J. K. popełnienie czynu z art. 178a§1 k.k. tj. to, że w dniu 23 maja 2016 r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

J. K. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że jest właścicielem firmy przewozowej i posiada dwa samochody ciężarowe. Wyjaśnił, że w dniu 23 maja 2016 r. jechał jednym z nich z N. do Szwecji, w związku z czym udał się na przeprawę promową w Ś. na ul. (...). Wyjaśnił, że od godziny 11:00 stał w dość długiej kolejce i ponad godzinę oczekiwał na wjazd na prom. Oskarżony wyjaśnił, że podczas oczekiwania na wjazd na prom spożył 2 butelki o pojemności 0,2 l wódki cały czas poruszając się w kolejce i, że około godziny 12:30 wjeżdżając na prom, manewrowy źle wskazał mu drogę w wyniku czego uszkodził hydrant i następnie wjechał na prom. Dalej oskarżony wyjaśnił, że po zaparkowaniu samochodu ciężarowego ponownie spożył dwie butelki wódki o pojemności 0,2 l. Wyjaśnił, że po upływie ok. 20 minut przyszła do niego obsługa promu w celu wyjaśnienia okoliczności uszkodzenia hydrantu. Wyjaśnił, że po zjechaniu z promu czekał na niego patrol Policji. Funkcjonariusze poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym. Wyjaśnił, że między godziną 11:00, a 12:30 spożył łącznie 4 butelki wódki o pojemności 0,2 l. Oskarżony wyjaśnił, że ostatni posiłek zjadł o godz. 18:00 dnia poprzedniego. Dodał, że po kontroli drogowej jego samochodem ciężarowym pojechał w zastępstwie inny kierowca – D. P.. Oskarżony wyjaśnił, że wszystkie dokumenty łącznie z blankietem jego prawa jazdy zostały w drugim samochodzie, którego kierowca odpłynął wcześniejszym promem. Oskarżony zobowiązał się do zwrotu blankietu prawa jazdy.

Oskarżony J. K. złożył w toku postępowania przygotowawczego wniosek, w którym wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 335§1 k.p.k. W związku z powyższym Prokurator złożył do Sądu wniosek, którego Sąd w dniu 6 września 2016 r. nie uwzględnił, albowiem obrońca oskarżonego cofnął zgodę na wydanie wyroku w trybie art. 335 k.p.k. Sąd skierował sprawę na rozprawę. Oskarżony ani jego obrońca nie stawili się na wyznaczony przez Sąd termin rozprawy w dniu 8 listopada 2016 r. W dniu 18 listopada 2016 r. do Sądu Rejonowego w Świnoujściu wpłynęło zwolnienie lekarskie oskarżonego, jednakże miało to miejsce już po wydaniu wyroku skazującego J. K.. Sąd wydał wyrok o godzinie 09 45, a zwolnienie lekarskie, zresztą nie od biegłego sądowego, wpłynęło faxem o godz. 12 13.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. K. k. 8-10 akt.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym oraz z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, korelują z zeznaniami świadka I. K. oraz potwierdzają je dowody z dokumentów. W szczególności fakt stanu nietrzeźwości potwierdza badanie urządzeniem A. I. oraz A. A 2.0.

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **I. K.** (k. 4 akt). Świadek zeznał, że wraz ze st. post. M. C. w dniu 23 maja 2016 r. pełnił służbę na terenie miasta Ś. w godzinach od 6:00 do 14:00. Świadek zeznał, że około godziny 13:05 na polecenie dyżurnego udali się na interwencję na teren Terminala Promowego Ś., gdzie na placu manewrowym przy ul. (...) doszło do uszkodzenia hydrantu. Dalej świadek wyjaśnił, że sprawcą zdarzenia okazał się J. K., który kierował samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Według zeznań świadka kierujący tym pojazdem przyznał się, że to on podczas wykonywania manewru cofania uszkodził hydrant. Świadek zeznał, że świadkiem zdarzenia był kierownik zmiany Terminala Promowego G. J.. Świadek zeznał, że od oskarżonego czuć było woń alkoholu, ale był komunikatywny. Dalej świadek zeznał, że dokonał kontroli stanu trzeźwości J. K. za pomocą urządzenia A. B. z wynikiem pozytywnym. W związku z tym J. K. został poddany badaniu urządzeniem A. I. z wynikiem 1,07 mg/l. Kolejne badanie zostało przeprowadzone w Komendzie Miejskiej Policji w Ś. urządzeniem A. A 2.0 z wynikiem 1,03 mg/l. Świadek zeznał, że J. K. oświadczył wówczas, że spożywał alkohol dnia poprzedniego i nie posiadał przy sobie blankietu prawa jazdy, albowiem zostawił je w drugim pojeździe, którego kierowca wcześniej pojechał do Szwecji. Nadto świadek zeznał, że w pojeździe znajdowały się butelki po alkoholu i, że była na pewno jedna mała butelka (150-200 gram). Świadek zeznał, że pojazd marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) został zabezpieczony na parkingu strzeżonym Terminala Promowego w Ś., zaś J. K. został zatrzymany i osadzony w (...) w Ś..

Dowód:

- zeznania świadka I. K. k. 4, 46-47 akt.

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne. Zeznania te stanowią relację z przeprowadzonej kontroli w dniu zdarzenia. Są one spójne i logiczne.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj. protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2 akt, protokół zatrzymania k. 3 akt, kartę karną k. 15 akt, dane osobopoznawcze k. 16 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione organy i w sposób przewidziany prawem.

Oskarżony J. K. mieszka w G.. Jest żonaty, posiada jedno dziecko. Oskarżony ma wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem obróbki skrawania, prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje miesięcznie dochód w kwocie 8.000 zł netto. Posiada majątek ruchomy w postaci samochodu ciężarowego o wartości 30.000 zł. Oskarżony jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był wcześniej karany.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. K. k. 8-10,

- dane osobopoznawcze k. 16 akt,

- dane o karalności k. 15 akt.

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu J. K. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzucanego mu czynu tj. tego, że w dniu 23 maja 2016 r. w Ś. na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a§1 k.k.

Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Czyn z art. 178a§1 k.k. jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprowadzany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popełnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115§16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przestępstwo może być popełnione jedynie umyślnie. Omawiany występki ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że nie był wcześniej karany oraz prowadzi ustabilizowany tryb życia. Okolicznością łagodzącą jest również fakt przyznania się do zarzucanego mu czynu.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że prowadził pojazd w stanie wysokiej nietrzeźwości, co jest naganne. Stan nietrzeźwości w jakim był, co jest oczywistym, zaburza czynności psychomotoryczne, opóźnia u kierowcy reakcje na zdarzenia drogowe, utrudnia analizę sytuacji na drodze. Nadto powszechnie wiadomo, że okolice terminala promowego w tych godzinach to miejsce o dużym natężeniu ruchu, o czym oskarżony jako kierowca wiedział. Dodać trzeba, że oskarżony kierował autem nie posiadając przy sobie dokumentów, piła alkohol w trakcie jazdy, a nadto nieumiejętnie wykonał manewr cofania i uszkodził hydrant. Z pewnością było to wynikiem właśnie jego stanu nietrzeźwości. Oskarżony wreszcie kierowała samochodem ciężarowym, nie panowanie nad takim autem stwarza realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 25 zł (dwadzieścia pięć złotych) każda, zaliczając oskarżonemu zatrzymanie w sprawie dnia 23 maja 2016 r. od godz. 13:30 do dnia 24 maja 2016 r. godz. 11:45, przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej omawiane okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się czynu, w tym nade wszystko to, że znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu, który w znacznym stopniu upośledzał jego zdolności psychomotoryczne jako kierowcy. Te okoliczności znaczą czyn oskarżonego znaczną społeczną szkodliwością i każą ocenić stopień jego winy jako znaczny. Taka kara spełni swoje cele prewencji indywidualnej, a nadto powinna spełnić wszystkie swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd dostosował w ten sposób ilość stawek do czynu, a wysokość jednej stawki do sytuacji majątkowej, już aktualnej- bo oskarżony nie będzie już mógł kierować autem – a to jego zawód.

Na podstawie art. 42§2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 (siedmiu) lat zobowiązując oskarżonego na podstawie art. 43§3 k.k. do zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami mechanicznymi-do właściwego według miejsca zamieszkania wydziału komunikacji. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez taki czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych. W takim stanie

nietrzeźwości w jakim był oskarżony występują zakłócenia psychomotoryczne, opóźnione są reakcje kierowcy na bodźce zewnętrzne, kierowca nie reaguje dostatecznie szybko, w sposób spowolniony analizuje zdarzenia na drodze. Taka nieodpowiedzialność oskarżonego jako kierowcy musiała spotkać się z odpowiednim zastosowaniem środka karnego. Oskarżony jechał autem ciężarowym, a jego stan był taki, że nie umiał wykonać manewru cofania.

Na podstawie art. 43a§2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie to jest obligatoryjne w stosunku do sprawców przestępstw kwalifikowanych z art. 178a§1 k.k. i kwota, którą Sąd wymierzył jest kwotą minimalną. Sąd wziął pod uwagę sytuację finansową oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe, które uległy znacznemu pogorszeniu z powodu utraty możliwości prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz z powodu innych obciążeń finansowych związanych z niniejszym postępowaniem.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 500 (pięciuset) złotych. Sąd uznał, że oskarżony jest w stanie ponieść koszty związane z niniejszym postępowaniem.